

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/68/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2626200987
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2626200987.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17/1, Senica, dieťa rodičov: matka A. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, F., zastúpená: JUDr. Jaroslava Cablková, advokátka, so sídlom Námestie Oslobodenia 8, Senica a otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XXX, zastúpený: Mgr. Martin Černák, advokát, so sídlom Zochova 5, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 09.03.2026, č. k. 25P/16/2026-76 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 09.04.2026, č. k. 25P/16/2026-115, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom uznesení súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd dočasne zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, otcovi zakázal približovať sa k maloletej na vzdialenosť 50 metrov a zároveň otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom II. deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 4, 6, § 52, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1, 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. h/, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 7 ods. 1, 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, kedy po preskúmaní návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (podaného na Okresnom súde Prievidza dňa 26.02.2026, doplneným podaniami zo dňa 04.03.2026 a 09.03.2026), predložených listinných dôkazov, správy kolízneho opatrovníka, e-mailových podaní otca a skutočností, ktoré boli prvoinštančnému súdu známe z konaní sp. zn. 25P/12/2025 a sp. zn. 25P/32/2025 dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu matky. Konštatoval, že o návrhu nerozhodol v matkou navrhovanej 24-hodinovej lehote, keďže nemal osvedčené, že by bol vážne ohrozený alebo narušený život, zdravie či priaznivý vývoj maloletej, ktorej bola v čase rozhodovania poskytovaná starostlivosť zo strany matky, ktorá ju nevrátila otcovi v zmysle právoplatného rozhodnutia o úprave styku matky s dieťaťom. Prvoinštančný súd mal preukázané, že v súčasnosti prebieha konanie o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej a jej bratovi, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Maloletá je právoplatným rozhodnutím zverená do osobnej starostlivosti otca a matka má v zmysle schválenej rodičovskej dohody upravený styk s maloletou. Konštatoval, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, neprebíha medzi nimi vzájomná komunikácia, rodičia vzájomne dlhodobo spochybňujú svoje rodičovské kompetencie, a to aj podávaním

trestných oznámení a podnetov. Mal za to, že pre objektívne zhodnotenie situácie je potrebné vykonanie riadneho dokazovania a odborné zistenie názoru maloletej znalcom z odboru psychológie. Uviedol, že matka návrh na nariadenia neodkladného opatrenia odôvodnila obavou z možného psychického a fyzického násillia voči maloletej zo strany otca, nakoľko maloletá sa mala dňa 17.02.2026 zdôveriť svojej sestre a následne uvedené potvrdiť aj matke, že otec ju bije po tvári, udiera päšťou do rúk, kope, šticuje. Maloletá sa mala matke vyjadriť, že tento stav pretrváva dlhší čas, otca sa bojí a nechce sa k nemu vrátiť, dôvodom otcovho správania má byť skutočnosť, že maloletá vyjadrila túžbu byť zverená matke. Prvoinštančný súd konštatoval, že matka do konania nepredložila žiadne objektívne dôkazy o fyzickom utrpení maloletej (bitie po tvári, udieranie päšťou do rúk, kopanie, šticovanie) a tieto neboli zistené ani iným spôsobom. Taktiež nemal osvedčené, že informácie o ubližovaní a strachu z otca maloletá matke (resp. jej sestre) skutočne uviedla tak, ako sú prezentované v návrhu.

3. Súd prvej inštancie vo vzťahu k starostlivosti otca o maloletú a nepreukázaniu fyzického násillia na maloletej poukázal na správu ÚPSVaR Prievidza zo dňa 04.03.2026 z ktorej nevyplýva, že by sa maloletá v rámci pohovoru vyjadrila o neprimeranom správaní otca, trestoch, bití alebo psychických útrapách. Maloletá poukázala na nedostatky v strave poskytovanej otcom, opísala jej vzťah s bratom, pričom ku vzťahu s otcom sa nevedela vyjadriť. Na otázku, či by sa chcela stýkať s otcom, odpovedala „ani moc nie“. Na základe vyjadrenia maloletej súd prvej inštancie nepovažoval za pravdepodobné, že by takto odpovedalo dieťa, ktoré má z rodiča strach, pretože mu dlhodobo fyzicky ubližuje. Taktiež konštatoval, že zo správy nemožno zistiť, či maloletá vypovedala bez prítomnosti matky, čo považoval za podstatné pre posúdenie autenticity jej výpovede, keďže obidvaja rodičia sa vzájomne obviňujú z manipulácie maloletej. Taktiež upriamil pozornosť na vyjadrenie zástupkyne kolízneho opatrovníka na pojednávaní zo dňa 10.11.2025 (v konaní sp. zn. 25P/12/2025) ktorá uviedla, že s maloletými deťmi robila pohovor viackrát a tie sa vyjadrujú podľa toho, s ktorým rodičom aktuálne sú, resp. ktorý rodič ich na pohovor privedie. Konštatoval, že maloletá v súčasnosti nemá na tele žiadne zranenia, prípadne známky fyzického ubližovania, ako skonštatovala sama matka po prehliadke maloletej pri podaní trestného oznámenia na OR PZ v Bratislave. Maloletá sa v rámci žiadneho konania nevyjadrila, že by jej mal otec fyzicky ubližovať, nevykazovala známky obáv alebo strachu z otca, ale naopak sa o ňom vyjadrovala pozitívne. Poukázal na skutočnosť, že rodina maloletej je monitorovaná orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, pomery v rodine, výchovné prostredie v domácnosti otca a úroveň jeho starostlivosti o maloleté deti boli opakovane prešetrované, pričom v starostlivosti otca o maloletú neboli zistené žiadne nedostatky. Listinné dôkazy matky súd prvej inštancie vyhodnotil ako zaznamenané tvrdenia matky uvádzané pred rôznymi orgánmi. Vo vzťahu k úradnému záznamu spísanému na ÚPSVaR Prievidza dňa 02.03.2026, ktorý má podľa matky podporovať dôvodnú obavu z ohrozenia jeho zdravia a bezpečia pri prípadnom návrate k otcovi a dokumentovať, že dieťa sa aktívne bojí stretnutia s otcom uviedol, že obsahom úradného záznamu sú len skutočnosti uvádzané matkou, pričom neobsahuje objektívne zhodnotenie situácie zo strany úradu, prípadne záznam z vypočutia maloletej. Súdu prvej inštancie nebolo známe, že by bol ÚPSVaR-u doručený podnet z dôvodu zanedbávania starostlivosti otca o maloletú, prípadne jej brata, alebo podozrenia z psychického alebo fyzického týrania maloletých detí. Rovnako poukázal na to, že takýto podnet nebol doručený ani škole, ktorú maloleté deti navštevujú, obci trvalého pobytu otca, či ošetrovateľskému lekárovi maloletých detí. Konštatoval, že matka sa domáha zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti už druhým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Prvý návrh zo dňa 20.03.2025 zamietol ako nedôvodný, nakoľko nemal osvedčené tvrdenia matky. Maloleté deti pred kolíznym opatrovníkom vyjadrili názor, že s výchovou otca sú spokojné, pričom k osobe otca a jeho správaniu sa vyjadrovali pozitívne. Konštatoval, že ani v aktuálne prebiehajúcom konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností vedenom pod sp. zn. 25P/12/2025 doposiaľ nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že by vplyvom výchovného pôsobenia otca dochádzalo k poškodzovaniu psychického alebo fyzického zdravia maloletej A.. Zo správy obce G. G. mal preukázanú dobrú povesť otca, z informácií poskytnutých základnou školou, ktorú navštevuje maloletá vyplynulo, že otec so školou spolupracuje, je starostlivý, prospech maloletej je veľmi dobrý.

4. Vo vzťahu k časti návrhu matky, v ktorej sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti prvoinštančný súd deklaroval, že nedošlo k zmene úpravy osobnej starostlivosti o maloletú, preto v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. Poukazujúc na dôvody zamietnutia návrhu na dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky napokon zamietol aj návrh matky na uloženie zákazu otcovi približovať sa k maloletej na vzdialenosť 50 metrov dôvodiac, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky by znamenalo okamžitú izoláciu otca od maloletej, čím by matka dosiahla zákaz styku maloletej s otcom. Konštatoval, že uloženie úplného zákazu styku rodičovi s maloletým dieťaťom by malo

byť krajným riešením, ku ktorému musia existovať veľmi vážne dôvody, ktoré však neboli preukázané. Uviedol, že z okolností prejednávanej veci nevyplýva dôvodnosť okamžitého zákazu styku otca s maloletou, resp. jeho priblíženia k maloletej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a nie je ani v záujme maloletej, keď takýmto zákazom by mohlo dôjsť k ich vzájomnému odcudzeniu.

5. V odôvodnení rozhodnutia napokon deklaroval, že o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (§ 52 C.m.p.).

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že dočasne zverí maloletú do jej osobnej starostlivosti, zakáže otcovi približovať sa k maloletej na vzdialenosť 50 metrov, zaviazá otca prispievať na výživu maloletej sumou 50 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a žiadnej zo strán neprizná náhradu trov konania. Podľa matky jej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a neúplne alebo nesprávne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.). K nesprávnemu právnomu posúdeniu došlo postupom súdu prvej inštancie, ktorým vyžadoval plné preukázanie tvrdení namiesto ich osvedčenia. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil výpoveď maloletej, kedy maloletá je lojálna, pod tlakom a v dôsledku toho nemusí hovoriť pravdu. Argumentovala, že súd prvej inštancie sa zamerlal prevažne na znaky fyzického násillia (modriny), ale opomenul psychické týranie. V tejto súvislosti uviedla, že maloletá odmieta návrat k otcovi, verbalizuje matke svoje obavy a vyjadruje sa jej o psychickom týraní zo strany otca a brata. Matka v odvolaní vyjadrila vôľu doplniť podané odvolanie o správu z psychologického vyšetrenia maloletej z 20.03.2026 vypracovanú klinickým psychológom Fakultnej nemocnice Trenčín, z ktorej vyplýva, že vyšetrenie prebehlo bez prítomnosti matky na neutrálnej pôde, maloletá bola spočiatku uzavretá a bojzlivá, následne spontánne opisovala správanie otca, pričom uviedla konkrétne skutočnosti: že ju otec bije a fyzicky napáda, že ju udrel, že jej prikazuje mlčať, že má z otca strach a nechce sa k nemu vrátiť, že správanie otca voči nej je hrubé a ponižujúce. Zároveň bola u maloletej diagnostikovaná adaptačná porucha, čo predstavuje odborné potvrdenie psychického zaťaženia dieťaťa. Uvedenou správou z psychologického vyšetrenia matka odôvodnila hrozbu ujmy u maloletej, ak by sa vrátila k otcovi. K skutočnosti, že maloletá sa na pohovoroch nezmienila o násillí otca matka uviedla, že maloletá má 9 rokov a rozprávať neznámemu človeku o zažitom násillí nemožno od dieťaťa v tomto veku očakávať, maloletá sa zverila svojej staršej sestre, u ktorej hľadala oporu a ktorej dôverovala. Záverom matka namietala postup súdu prvej inštancie, ktorý nekontaktoval Úrad komisára pre deti, na ktorý sa matka s maloletou obrátili s prvotnou žiadosťou o pomoc, a ktorý disponuje informáciami z pohovoru.

7. Otec sa v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky stotožnil s napadnutým uznesením a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Partizánske zo dňa 06.10.2020, č. k. 2P/12/2020-927, ktorým súd dočasne odňal maloletú a jej maloletého brata z osobnej starostlivosti matky a nariadil matke odovzdať maloleté deti do osobnej starostlivosti otca a to jednak z dôvodu, že matka nerešpektovala pôvodné rozhodnutie o úprave styku otca s maloletými deťmi a rovnako aj z dôvodu jej nevhodného výchovného prostredia, v ktorom nechávala deti v opatere svojho bývalého manžela, ktorý sa voči ním dopúšťal fyzického násillia. Otec poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 25.02.2019 sp. zn. 0T/46/2019, ktorým bola matka uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.10.2020, č. k. 2T/67/2020-49 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Argumentoval, že matka sa vyznačuje averziou voči nemu, vytvára rodičovské konflikty, nadraduje vlastný záujem nad záujem detí, neplní vyživovaciu povinnosť, bráni mu v styku s maloletými deťmi, hľadá zámienky na sťažovanie jeho styku s maloletými deťmi, vytvára na deti emocionálny a psychický nátlak a vťahuje ich do rodičovských problémov, v otázkach starostlivosti o maloleté deti ignoruje poučenia, výzvy a rozhodnutia súdov, čo konštatoval Okresný súd Partizánske v rozsudku zo dňa 07.07.2021, sp. zn. 2P/12/2020, ktorým zveril maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti a upravil styk matky s maloletými deťmi. Otec ďalej poukázal na schválenú rodičovskú dohodu, napriek ktorej matka dohodnutý styk s maloletými deťmi realizovala v minimálnom rozsahu, jej povinnosti často porušovala tým, že styk realizovala mimo vymedzeného územia, maloleté deti mu nevracala v určený deň a čas a na určené miesto a voči maloletým deťom si sústavne neplnila svoju

vyživovaciu povinnosť, na základe čoho sa vedie exekučné konanie na úhradu výživného. Matkine návrhy a tvrdenia sú nepravdivé a účelové, rovnako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je predmetom prejednávanej veci. Odmietol, že by sa voči maloletým deťom dopustil neadekvátneho konania, čo vyplynulo z dokazovania v doposiaľ realizovaných súdnych konaniach. Zdôraznil, že nebolo vydané žiadne rozhodnutie správneho, civilného alebo trestného orgánu, ktoré by konštatovalo jeho nevhodné správanie či už voči matke alebo niektorému z maloletých detí, v súčasnosti nie je voči nemu vedené žiadne konanie, ktorého predmetom by bolo šetrenie jeho prípadného protiprávneho konania voči matke či deťom, zanedbávanie rodičovských povinností alebo ohrozovanie práv maloletých detí. Nevhodné správanie z jeho strany voči maloletým nebolo doposiaľ hlásené zo strany ošetrovujúcich lekárov ani školských zariadení, ktoré maloleté deti navštevujú. Poukázal na správy kolízneho opatrovníka, základnej školy a všeobecného lekára, ktoré zmeny správania u maloletej a ani negatívne dopady na jej zdravie či už v podobe viditeľných zranení alebo psychických porúch neobsahujú. Uviedol, že existencia jeho nevhodného správania s negatívnym dopadom na zdravie či vývoj maloletej nevyplývajú ani zo znaleckých posudkov zabezpečených v rámci konaní vedených na Okresnom súde Partizánske (sp. zn. 2P/12/2020) a na Okresnom súde Senica (sp. zn. 9P/38/2022). Tvrdenia matky ohľadom jeho nevhodného správania voči maloletej označil za rozporné s poslednými výsluchmi maloletých detí realizovanými pred ÚPSVaR Senica. V apríli 2025 v rámci svojho výsluchu maloletá uviedla, že chce bývať s otcom v G. G. a u mamy chce tráviť len víkendy, že matku má rada, keď nie je opitá, chce bývať spolu s bratom a to v G. G., u otca je dobre, je tam veľmi spokojná. Podľa vyjadrenia maloletej jej matka ohľadom otca komunikuje zlé veci a nahovára ju, aby bývala s ňou a nie s otcom. Rovnako sa maloletá vyjadrila aj v rámci výsluchu pred ÚPSVaR Senica dňa 14.11.2025, v ktorom navyše uviedla aj to, že matke nikdy nepovedala, že nechce bývať u otca, pretože sa jej to bojí povedať a matka by ju za to hrešila. Otec zdôraznil, že ani v jednom z uvedených výsluchov sa maloletá nevyjadrila negatívne na jeho adresu. O jeho nevhodnom správaní voči maloletým deťom sa vo svojich výsluchoch nezmienil ani maloletý syn. Otec záverom konštatoval, že matka svojim návrhom neosvedčila jeho násilné správanie ani hrozbu nebezpečenstva maloletej z jeho strany.

8. Matka podaním z 24.04.2026, doručeným odvolaciu súdu dňa 27.04.2026, doložila do odvolacieho konania fotokópiu zápisnice o výsluchu maloletej vyšetrovateľom PZ SR zo dňa 13.04.2026. Zopakovala tvrdenia, že maloletá odmieta návrat do starostlivosti otca, vyjadrila obavu, že maloletá by mohla opakovať ročník, keďže ju bez nariadenia neodkladného opatrenia nemôže prihlásiť do školy, ani k lekárovi. Záverom zdôraznila, že otec odmietol poskytnúť súčinnosť pri zabezpečení kontinuity vzdelávania maloletej.

9. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a po odvolacom prieskume dospel k nasledujúcim záverom.

11. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 2 ods.2 C.m.p. na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

13. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Podľa § 326 ods.1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva .

17. Podľa § 361 C.m.p. súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak zo vyžaduje verejný záujem.

18. Podľa § 366 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

19. Podľa § 367 ods. 1 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

20. Podľa § 28 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z o rodine a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine,“) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

21. Podľa § 28 ods.2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

22. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

23. Podľa čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

24. V posudzovanej veci sú predmetom odvolacieho prieskumu vzájomne závislé výroky I. a II. preskúmaného rozhodnutia, v ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh matky na dočasné zverenie maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX do jej osobnej starostlivosti, na uloženie zákazu otcovi približovať sa k maloletej na vzdialenosť 50 metrov a uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a o trovách konania rozhodol tak, že nárok na ich náhradu nemá žiaden z účastníkov konania.

25. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že:

- rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.07.2021, č.k. 2P/12/2020-1620 bola maloletá A. a jej brat H. B., nar. XX.XX.XXXX zverení do osobnej starostlivosti otca, matke bola určená vyživovacia povinnosť na maloletého H. vo výške 70 eur mesačne a na maloletú A. vo výške 50 eur mesačne a bol upravený styk matky s maloletými deťmi,

- rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 18.09.2024, č.k. 9P/38/2022-468 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.09.2024) bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej je matka oprávnená sa stretávať s maloletou A. vždy od štvrtka, kedy si osobne dieťa preberie v priestoroch Základnej školy v G. G. do nasledujúceho štvrtka, kedy dieťa osobne privedie na vyučovanie do priestorov Základnej školy v G. G., a to v pravidelných intervaloch každý štvrtý týždeň, počínajúc dňom 26.09.2024,

-na Okresnom súde Senica je po návrhu matky pod sp.zn. 25P/12/2025 vedené konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práva povinností, v ktorom sa matka domáha zveriť maloletú A. do jej osobnej starostlivosti, upraviť vyživovaciu povinnosť otca a styk otca s maloletou (v návrhu matka súčasne žiada rozšíriť styk s maloletým H.) a otec vzájomným návrhom žiada zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky

k oboj maloletým deťom a zúžiť styk matky s oboma maloletými deťmi. V predmetnom konaní bolo dňa 01.12.2025 nariadené znalecké dokazovanie a o návrhoch oboch rodičov nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté,

-uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 17.04.2025, č.k. 25P/32/2025-44 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.06.2025, č.k. 15CoP/66/2025-93 bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to na dočasné zverenie oboch maloletých do osobnej starostlivosti matky, uloženia povinnosti otcovi platiť na výživu oboch maloletých a na dočasnú úpravu jeho styku s maloletými deťmi.

26. V nadväznosti na uvedené je treba ako podstatnú skutočnosť zdôrazniť, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje k okamžitej zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A., upravenej rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.07.2021, č.k. 2P/12/2020-1620 a rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 18.09.2024, č.k. 9P/38/2022-468. Obe označené rozhodnutia, ktorými boli upravené pomery rodičov k maloletej A., sú pre účastníkov a aj pre súd záväzné a vec nemôže byť v tomto rozsahu prejednávaná znova (§ 2 ods.1 C.m.p., § 228 ods.1, § 230 C.s.p.). Keďže sa však jedná o rozsudky upravujúce výchovu a výživu maloletého dieťaťa do budúcnosti, je možné ich zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú pre už raz upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej A. rozhodujúce (§ 121 C.m.p., § 78 ods.1 Zákona o rodine), avšak len postupom zákonom predvídaným, teda zmenou týchto rozhodnutí v riadnom konaní, v ktorom má súd povinnosť zistiť skutočný stav veci a povinnosť postupovať pri prejednaní a rozhodnutí veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná (čl. 5 ods.2 C.m.p.).

27. Zákondarca však práve osobitnou procesnou úpravou o neodkladných opatreniach umožňuje po splnení osobitných zákonných predpokladov vo výnimočných prípadoch okamžite a dočasne zasiahnuť do pomerov nastavených v právoplatnom rozhodnutí o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Je treba uviesť, že všeobecne formulovaným cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

28. Pokiaľ ide o účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, týmto je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má súd za osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie,

keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Je treba dodať, že časť návrhu matky, v ktorom žiada otcovi uložiť zákaz približovať sa k maloletej na vzdialenosť 50 metrov, je opatrením podľa § 325 ods.2 písm. h/ C.s.p., vyžadujúci si pre jeho nariadenie uvedenie a osvedčenie skutočností nasvedčujúcich tomu, že na strane otca je možné vo vzťahu k maloletej identifikovať konkrétne konanie, v dôsledku ktorého môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita maloletej, vyžadujúca si v jej záujme okamžitý zásah súdu.

29. Po oboznámení sa s obsahom spisu sa odvolací súd plne a bez výhrad zhoduje s úvahou súdu prvej inštancie o nespĺnení zákonných predpokladov na nariadenie matkou navrhovaného neodkladného opatrenia, a to vo všetkých jeho častiach. V posudzovanej veci je zásadným, že matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 25.02.2026 a jeho doplneniach zo dňa 04.03.2026 a 09.03.2026 (a ani v podanom odvolaní) dostatočne neosvedčila skutočnosti nasvedčujúce tomu, že na strane otca je možné vo vysokej miere pravdepodobnosti vo vzťahu k maloletej A. identifikovať konkrétne konanie, v dôsledku ktorého môže byť vážne ohrozený jej zdravý psychický a fyzický vývin a jej telesná alebo duševná integrita, vyžadujúce si v záujme dieťaťa okamžitý zásah súdu do pomerov nastavenými v ostatných rozhodnutiach súdu. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadňoval jednak osvedčený stav vecí, ktorý následne posudzoval a vyhodnocoval v kontexte histórie doposiaľ upraveného výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. a aj vo vzájomnej spojitosti so skutočnosťami vyplývajúcimi z pohovoru s maloletou A. a jej bratom realizovanom kolíznym opatrovníkom pred rozhodovaním o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia z roku 2025 v konaní Okresného súdu Senica sp.zn. 25P/32/2025 (obe deti uvádzali, že chcú zostať s otcom a do školy chodiť v mieste ich bydliska, správanie otca voči nim neopisovali negatívne, maloletá uvádzala, že matka jej počas telefonátov hovorí zlé veci na tatina a presviedča ju, aby u otca nebývala), z pohovoru s maloletou A. realizovaného dňa 02.03.2026 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi (kedy maloletá len všeobecne bez bližšieho upresnenia uviedla, že „otec jej moc nedáva jesť, iba koláčiky, s otcom spoločné aktivity nemá, s otcom by sa ani moc nie chcela stretávať, s bratom má taký nijaký vzťah, tento je väčšinou na počítači, chcela by ostať u mamy, k otcovi nechce ísť“, počas pohovoru maloletá nedefinovala žiadne neprimerané správanie sa otca voči nej), zo zistení kolízneho opatrovníka v konaní sp.zn. 25P/12/2025 prezentovaného po viacerých realizovaných pohovoroch na pojednávaní dňa 10.11.2025, že maloleté deti (A. a H.) sa vyjadrujú podľa toho, s ktorým rodičom aktuálne sú, resp. ktorý rodič ich privedie na pohovor, a napokon aj z ostatného obsahu spisu (správy Základnej školy v G. G., SMS správy maloletej posielané otcovi v období október – december 2025). Pokiaľ následne súd prvej inštancie dospel k záveru, že okolnosti daného prípadu neosvedčujú, že bez okamžitej úpravy pomerov maloletej by mal byť vážne ohrozený jej zdravý psychický a fyzický vývin a jej telesná alebo duševná integrita, jeho úvaha je vecne a právne správna a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj dostatočne skutkovo a právne odôvodnená.

30. Na závere o neosvedčení zákonných predpokladov na nariadenie matkou navrhnutého neodkladného opatrenia nič nemení ani skutočnosť, že matka v prílohe odvolania proti preskúmanému rozhodnutiu doložila lekársku správu z psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 20.03.2026, na ktoré maloletú privedla matka. Keďže z obsahu tejto listiny vyplýva, že závery psychologičky G. C. I. vyplynuli len na základe anamnestického rozhovoru psychologičky s matkou a s maloletou a pozorovania dieťaťa, bez akejkoľvek ingerencie otca, nie je potom možné túto lekársku správu považovať za objektívny dôkazný prostriedok, na základe ktorého by bolo možné dospieť k úvahe o potrebe prehodnotenia v tomto rozhodnutí prezentovaného názoru odvolacieho súdu, plne sa stotožňujúceho s dôvodmi, vedúcimi súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Obdobná úvaha platí v tomto štádiu konania aj vo vzťahu k matkou dňa 27.04.2026 doloženej zápisnici z výsluchu maloletého dieťaťa, realizovaného v konaní ČVS:ORP-59/1-VYS-SE-2026, vykonaného dňa 13.04.2026, kde maloletá prezentovala v porovnaní s doposiaľ udávanými skutočnosťami diametrálne odlišné tvrdenia o správaní sa otca k nej a trvania tohto závadného správania sa („toto trvalo 5 rokov“). V kontexte osvedčeného stavu vecí nebolo možné odvolacím súdom nezohľadniť, že výsluch maloletej bol realizovaný po viac ako dvojmesačnom období, počas ktorého je maloletá po neodovzdaní otcovi vo výlučnej osobnej starostlivosti matky (v rozpore s právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami upravujúcimi výkon rodičovských práv a povinností k maloletej), kedy nie je bez rozumných pochybností možné vylúčiť jej ovplyvňovanie matkou (ku ktorému dochádzalo aj v minulosti), pričom z obsahu zápisnice vyplýva neochota samotnej maloletej

odpovedať na položené otázky („veľmi ťažko rozprávala, bolo treba z nej ťahať odpoveď, niekedy povedala súvisle aj celú vetu“).

31. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).